

dermed få en tilbagebetaling af deres miljøinvesteringer. Så jeg har meget svært ved at forstå Enhedslistens argumenter i den her sag.

Tredje næstformand (Margrete Auken):
Og så går vi over til ordførerrækken.

Erik Mortensen (S):

Med hensyn til dagsordenspunktet og udformningen af forespørgslen her er svaret næsten givet på forhånd, idet ministeren jo også har annonceret, at lovforslaget kommer, og det var også indeholdt i regeringens lovprogram fra starten. Alligevel vil jeg sige, at tidspunktet for debatten er valgt; ingen har jo endnu glemt den store debat om gensplejsning.

Begrebet den politiske forbruger har været nævnt, og det er i hvert fald et begreb, som efter min bedste overbevisning er kommet for at blive. Folk forholder sig til de produkter, de køber, hvad enten det er dagligvarer eller udvalgsvarer. Og som det også er nævnt tidligere om de økologiske fødevarer i Danmark, har vi set, hvordan den pessimisme, der var i forbindelse med fænomenet økologiske fødevarer, grundigt er gjort til skamme.

Med hensyn til markedsføringen er det røde Ø-mærke jo på rekordtid blevet slået fast i den danske befolknings bevidsthed. Jeg kan ikke forestille mig, at der er ret mange procent af den danske befolkning, der ikke er klar over, hvad dette røde Ø står for.

Det er netop spørgsmålet om mærkningen, der er nøgleordet i debatten her, og det bliver det i høj grad også i vores hverdag som forbrugere.

Vi ved også godt, hvordan marketingbranchen kender fænomenet og bruger det, og vi har også her hørt eksempler på, hvordan man også misbruger det.

Sagens kerne skal selvfølgelig være, at det er et problem for os, hvis vi ikke kan skabe klarhed, hvis vi ikke kan skabe forenkling på markedet, og vi har hørt – og det er alle formentlig også bekendt med et eller flere eksempler på – at mange af de mærkninger, vi ser, har en yderst ringe lødighed.

Derfor finder jeg – på Socialdemokratiets vegne – at vores opgave som lovgivere i den sammenhæng må være at indføre en mærkning, som dels sikrer, at den politik, vi i forvejen fører om mest mulig miljørigtig produktion, forstærkes og kan fortsætte, dels giver forbrugeren en reel mulighed for at købe en vare af høj miljø-

rigtig standard og ikke mindst via mærkning også giver en garanti for denne standard og dels, men ikke mindst giver producenterne mulighed for at markedsføre en miljørigtig vare.

Der er jo muligheden, for som det også er nævnt i dagsordensforslaget, er der selvfølgelig tale om en frivillig tilslutning til ordningen; det er frivilligt, hvorvidt man vil være med eller ej. Men jeg har en klar fornemmelse af, at når mærket, det rigtige mærke, som der kan skabes flertal om, er på banen, vil flere og flere organisationer og enkeltvirksomheder slutte sig til det.

Spørgsmålet er så hvilket mærke. Som sagt, Ø-mærket kender vi, men med min ganske vist begrænsede faglige baggrund mener jeg ikke, at økologi i sig selv er svaret på alt i denne verden. Det er miljømærket nødvendigvis heller ikke, men med de rette kriterier for miljømærket er vi altså nået langt. Vi kender jo allerede, som det også er nævnt her, EU's miljøblomst, og vi kender det nordiske svanemærke. Vi ser meget gerne den størst mulige internationale dækningsgrad for miljømærket, ingen tvivl om det, men vi kender også godt besværlighederne ved overhovedet at nå bare rimelig langt hen ad vejen, hvis vi satsér så bredt.

Alternativt ser vi så gerne et mærkesystem, som er funktionsdygtigt, og det ved vi at svanemærket er, ikke fordi vi så med Svanemærket ønsker at droppe EU-miljøblomsten, tværtimod, for vi er jo med i EU. Ministeren har også bedyret her, at vores indsats på EU-plan omkring mærkningen og EU's miljøblomst vil fortsætte uforstærket, men vi må også erkende, at i EU-regi er der altså 15 lande, som af gode grunde er vidt forskellige på en lang række områder, og det er selvfølgelig ikke ligefrem fremmende for at nå et ganske bestemt og afgrænset mål inden for et område som miljøgaranti.

Det har så også vist sig, hvis man erkender disse forskelle på landene fra Nordkap til Sicilien og fra øst til vest, at EU's miljøblomst jo ikke har fået nogen succes; det ved vi godt. Vi ved også godt, at EU allerede nu er i gang med at revurdere både kriterier, kontrolmuligheder og administrative forenklinger osv. osv. Og vi må nok erkende, at det er en næsten uoverstigelig bureaukratisk bakketop, man skal over i EU, og det er det problem, man så er i gang med forhåbentlig at løse.

Omvendt har svanemærket andre vilkår: Med Danmark som eventuel tiltrædende her er der altså fem nordiske lande, og alt andet lige ved vi jo, at vores traditioner, tænkemåder, adfærd,